

[Arbejdsministeren.]

betænkning, som er optrykt som bilag til det lige nævnte forslag til ændringer i arbejdsløshedsloven.

I gruppen var der enighed om, at forslaget om overførelse af anvisning og kontrol fra de anerkendte arbejdsløshedskasser til anvisningskontorerne, hvorved der tilsigtes en koncentration og effektivisering af hele arbejdsformidlingsapparatet, må få konsekvenser for mulighederne for at udøve privat arbejdsanvisning. Hertil kommer, at en begrænsning af den private arbejdsanvisning vil være bedst stemmende med internationale konventioner.

Arbejdsgruppen var af den opfattelse, at privat arbejdsanvisning principielt bør forbydes, altså også den form for anvisning, der hidtil lovligt er udøvet med dispensation i henhold til den gældende lov, samt vederlagsfri arbejdsanvisning, som den gældende lov slet ikke omtaler.

Da det imidlertid ikke kan udelukkes, at der — i hvert fald i en overgangstid, indtil arbejdsanvisningskontorerne er udbygget — vil være behov for privat arbejdsanvisning, fandt gruppen det rimeligt, at der gives adgang til at dispensere fra forbudet mod privat arbejdsanvisning efter en behovsbetragtning i hvert enkelt tilfælde. For de virksomheder og enkeltpersoner, der i dag driver privat arbejdsanvisning, bør det dog være en forudsætning, at de indgiver ansøgning til arbejdsdirektoratet om tilladelse til fortsat privat arbejdsanvisningsvirksomhed inden 1 år efter ikrafttrædelsen af nyordningen.

Arbejdsgruppen har endvidere drøftet den virksomhed, der udøves af de såkaldte vikarbureauer. Denne virksomhed er ikke anset for at være i strid med den gældende lov af 1933, fordi bureauerne er organiseret som entreprenørvirksomheder. Gruppen mente, at der bør sættes snævre grænser for denne virksomhed, fordi der er et stort behov for beskyttelse af de udsendte vikarer.

Da det imidlertid er vanskeligt at afgrænse vikarbureauerne fra anden entreprenørvirksomhed, som der ikke er de samme grunde til at søge reguleret, var det ikke muligt for gruppen at fremkomme med en endelig indstilling om spørgsmålet. Spørgsmålet trænger i øvrigt efter gruppens opfattelse til at blive undergivet en til-

bundsgående undersøgelse, men en sådan mente man ikke at kunne foretage inden for rammerne af den tid, som arbejdsgruppen havde til sin rådighed, under hensyn til, at lovforslaget skulle fremsættes for tinget inden udgangen af 1967.

Arbejdsgruppen måtte derfor nøjes med at pege på de foreliggende 3 muligheder, som efter gruppens opfattelse foreligger, enten at udskyde spørgsmålets løsning, indtil en tilbundsgående undersøgelse er foretaget, eller at foreslå forbud mod vikarbureauvirksomhed eller at foreslå tilsyn med disse virksomheder.

Regeringen kan i det hele tiltræde arbejdsgruppens betragtninger vedrørende reglerne om privat arbejdsanvisning, og det foreliggende lovforslag tilsigter derfor en gennemførelse af regler i overensstemmelse hermed. De foreninger m. v., som i dag har tilladelse til at udøve privat arbejdsanvisning, og som — i øvrigt i særdeles begrænset omfang — varetager arbejdsanvisningsopgaver af i visse tilfælde ret speciel karakter, vil efter lovforslaget, uanset dets principielle forbud, efter ansøgning kunne få tilladelsen forlænget, såfremt der i det enkelte tilfælde er behov derfor.

For så vidt angår spørgsmålet om vikarbureauerne, var den daværende regering enig med arbejdsgruppen i det ønskelige i en dybtgående undersøgelse af hele problemet. En sådan undersøgelse blev derfor igangsat og er nu afsluttet. Undersøgelsens resultat overvejes nu i arbejdsministeriet, og det er sandsynligt, at det under forslagets behandling vil blive muligt at stille ændringsforslag til løsning af problemerne omkring vikarbureauerne. Foreløbig har regeringen ment det rigtigt at afstå fra at foretage ændring af det tidligere fremsatte lovforslag, hvorefter vikarbureauerne kan undergives tilsyn efter regler, der fastsættes af arbejdsministeren.

Regeringen har været opmærksom på sammenhængen mellem de hermed fremsatte lovforslag og de igangværende overvejelser om bredere reformer såvel på hele det sociale område, som hvad angår kommunestrukturen. Disse overvejelser er ikke så vidt fremskredne, at det er muligt klart at se den kommende administrative struktur på de to nævnte felter, som arbejdsanvisningen til sin tid skal passe ind i.